

De Organer, man i saa Henseende tænker sig at skabe, bør være dels af central, dels af lokal Karakter. Det første omhandles i § 113, de sidste i § 114.

Polititilsynsraadet er tænkt hovedsagelig at skulle være det Organ, hvorigennem de øverste Politimyndigheder søger Forhandling med Befolkningens Repræsentanter om de almindelige Principer for Politiets Forhold til Statens Borgere, om Hensigtsmæssigheden eller Betimeligheden af paatænkte Reforme, der berører dette Forhold, om Mangler eller Misbrug vedrørende Polititjenesten, som Befolkningen gennem disse Repræsentanter vil henlede Ledelsens Opmærksomhed paa og søge afhjulpne gennem denne, om Rigtigheden af de ledende Grundsætninger for Politiets Fordeling mellem By og Land, om Nødvendigheden af Beparelser paa Politiets Budget eller omvendt af Udvidelser i Retning af Personel eller Materiel o. m. m.

Politiraadene er derimod tænkt at være Befolkningens naturlige Organ, hvorigennem Mangler, der vedrører de enkelte Politikredse, kan paatales af Befolkningen for Politiets lokale Repræsentanter, ligesom Ønsker om lokale Reforme i Henseende til en ændret Fordeling af Politistyrken eller til Politiets Fremgangsmaade saavel som Fremdragelse af lokale Særegenheder, der kræver særlig Hensyntagen fra Politiets Side, her vil finde deres naturlige Forum. De her foreslaaede Politiraad vil altsaa faa en ganske anden Karakter end de nu i Retsplejelovens § 118, 2. Stk. omhandlede, idet disse i det væsentlige er udformet med det Formaal for Øje at give de kommunale Politikorps Lejlighed til overfor Politimesteren at formulere deres Ønsker eller Klager paa tjenstlige Omraader med Adgang til, saafremt de paagældende Henvendelser ikke bærer Frugt, at se Sagen forelagt for Justitsministeriet. Forholdene har ført med sig, at disse Raad har faaet liden eller ingen Betydning, og en Genoplivelse af den til Grund for disse liggende Tanke maa anses upaakrævet, idet Politiororganisationerne i alt væsentlig kan siges paa en baade kraftigere og mere indsigtfuld Maade at have overtaget de Raadene tiltænkte Opgaver. Man bør imidlertid, da det saaledes drejer sig om væsensforskellige Forhold, ikke af den kranke Skæbne, der har ramt de i Retsplejeloven nu omhandlede Politiraad, lade sig forlede til at spaa de her foreslaaede Raad tilsvarende ublide Kaar.

For det i § 113 omhandlede Polititilsynsraad, der er fælles for hele Landet, skal Forslag eller Forhandlingsemner kunne indbringes dels af Justitsministeren, Rigsadvokaten eller Generaldirektøren for Politiet (efter *Mindretal A's* Forslag skal denne udgaa) dels af 4 Medlemmer af Raadet. Nogen nærmere Præcisering af, hvilke Spørgsmaal der saaledes kan indbringes for Raadet, er ikke sket, da den praktiske Erfaring og Forholdenes naturlige Udvikling her synes at maatte være bestemmende. Man har dog ved at udtale, at kun *almindelige* Spørgsmaal vedrørende Politivæsenet kan indbringes for Raadet antydnet, at saavel Detailspørgsmaal som Spørgsmaal om enkelte Personers og om isolerede Tilfældes rette Afgørelse ligger udenfor Raadets Kompetence.

Raadet bestaar af 22 Medlemmer med Generaldirektøren som Formand.

Mindretal A ønsker, at Justitsministeren vælger Formanden.

At Antallet er saa stort skyldes Ønsket om at faa en saa alsidig Repræsentation af Organisationerne saavel indenfor som udenfor Politiet som muligt. Der er tildelt Kommunalorganisationerne hver 2 Repræsentanter, fordi der indenfor disse findes forskellige Grupper, saaledes at en enkelt Repræsentant ikke vil kunne være Udtryk for den paagældende Organisations Stilling.

Da Antallet af Politiinspektører, Politiassessorer, Politifuldmægtige og Politiassistenter ikke er større end, at det uden større Vanskelighed lader sig gøre at undlade at knytte Valgretten til Polititilsynsraadet til disse Tjenestemænds Organisationer,